ΕΤΟΣ Γ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1908 ΑΡΙΘ. 123

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἐπαναλαμβάνομεν κατ' αὐτὰς ἔντονον κραυγὴν ἡμῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας γονεῖς ποιούμενοι ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν φιλογένειαν αὐτῶν ὅπως τηρῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν μακρὰν ξένων καὶ ἀλλογενῶν καὶ ἀλλοθρήσκων σχολῶν. Ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ παίδευσις τῶν νέων θεωρεῖται καὶ εἶνε τὸ μέγιστον καὶ ὕψιστον καθῆκον πάσης κοινωνίας πεπολιτισμένης, μεριμνῶσι δὲ περὶ τούτων ἀγρύπνως καὶ ἐνδελεχῶς αἱ ἐθνικαὶ αὐτῶν κυβερνήσεις μεγίστας καταβάλλουσαι φροντίδας ὅπως οἱ νέοι διαπεδαγωγῶνται καὶ παιδεύωνται κατὰ τρόπον κρατύνοντα μὲν καὶ ἀνυψοῦντα τὸν ἐθνικὸν καὶ προσωπικὸν αὐτῶν χαρακτῆρα, ἐφοδιάζοντα δὲ τούτους δι' ὅλων τῶν μέσων πρὸς νικηφόρον διεξαγωγὴν τοῦ βιωτικοῦ ἀγῶνος.

Εἶνε πικρὰ ἀλήθεια ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἐκπαίδευσις ὑστέρησεν ἐν πολλοῖς τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ τῶν νεωτέρων πρὸς βιοπάλην μέσων, καὶ πολλοὶ γονεῖς ζητοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων τέκνων τὰ μέσα ταῦτα ἐν ξέναις σχολαῖς, αἵτινες τὴν εὔλογον ταύτην ἐπιθυμίαν τῶν ἑλλήνων γονέων ἐπωφελούμεναι ἐπαγγέλλονται τὴν διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν καὶ γνώσεων πρακτικῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ δελεάτος τούτου πολλοὶ γονεῖς παρεπλανήθησαν καὶ παρέσχον τὰ τέκνα των θύματα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ξένων σχολῶν.

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες διηρώτων ἑαυτοὺς πρὸς τίνα σκοπὸν ξέναι καὶ ἀλλογενεῖς Κυβερνήσεις ἢ ἑταιρεῖαι ἱδρύουσι σχολὰς παντοίας παρὰ ξέναις κοινωνίαις καὶ λαοῖς, ἐνῷ πρὸς τὸ ἴδιον ἔθνος δὲν παρέχουσιν ἅπαντα τὰ μέσα τῆς ἐθνικῆς παιδείας, εὐκόλως θὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τοῦτο πράττουσιν ἀπὸ ὑστεροβουλίας πρὸς ἐθνικὴν καὶ ἐμπορικὴν καὶ πολιτικὴν ἔτι ἐπικράτησιν τῆς χώρας αὐτῶν παρὰ τοῖς ξένοις λαοῖς.

Πρὸς τί ἀμερικανικαὶ καὶ γαλλικαὶ καὶ ἄλλαι ἑταιρεῖαι ἱδρύουσι σχολὰς ἐν Ἀνατολῇ, ἐνῷ αἱ ἴδιαι αὐτῶν χῶραι δὲν ἔχουσιν ἀποκτήσει ἔτι ἅπαντα τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν μέσα καὶ μέγα μέρος τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν διατελοῦσιν ἐν ψηλαφητῷ ἀμαθίᾳ σκότει; Πρὸς τί ἄλλο ἀντὶ τῆς διψώσης αὐλῆς αὐτῶν ἐκχύνουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀγυιάς; Πρὸς διασπορὰν βεβαίως σκανδάλου μεταξὺ τῶν ξένων κοινωνιῶν καὶ πρὸς ἐπέκτασιν ἐπ' αὐτῶν τῆς ἐθνικῆς, τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς αὐτῶν ἐπιρροῆς καὶ ἐπικρατήσεως. Οὐδένα βεβαίως ἔχουσι λόγον ὅπως μεριμνῶσι περὶ τῆς λυσιτελεστέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ὑποχειρίους ἀναδείξωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις των.

Εἰς τὰς ξένας ταύτας σχολὰς δύνανται νὰ ζητῶσι τὴν ἐκπαίδευσιν τὰ τέκνα λαῶν χωρὶς ἱστορίας καὶ ἐθνικῆς φιλολογίας, οἷα ἀπαντῶσι ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ἀλλ' οἱ Ἑλληνόπαιδες μεθ' ὑπερηφανίας καὶ καταφρονήσεως δύνανται νὰ παρέρχωνται ταύτας. Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία παρὰ πάντων ἀνομολογεῖται σήμερον τῶν ἐκπροσώπων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ὡς ἀπαραίτητος πνευματικὴ τροφὴ τῶν ἐθνῶν, ἄνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἀνθρωπίνην παιδείαν ἐπιδρᾷ ἰσχυρότατα ἐπὶ τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἑλληνοπαίδων δν σφυρηλατεῖ καὶ κρατύνει εἰς χάλυβα ἢ γρανίτην, καθ' οὗ θραύεται πᾶν ὅπλον ἐχθρικὸν ἔν τε τῷ κοινωνικῷ καὶ ἐν τῷ διεθνεῖ ἀγῶνι.

Ἐὰν *ἐθνότης* καὶ *πατρὶς* δὲν εἶναι λέξεις μάταιαι καὶ κεναὶ ἀλλὰ σημαίνουσι τὰ δύο μέγιστα ἰδεώδη παντὸς πεπολιτισμένου ἔθνους, ὅπερ θύει εἰς αὐτὰς ὅ,τι πολύτιμον καὶ ἱερὸν ἔχει παρ' ἑαυτῷ, αἱ δύο αὗται μεγάλαι ἰδέαι δὲν ἀπαντῶσιν ἐν ταῖς ξέναις σχολαῖς, ὅπου καὶ πολεμοῦνται καὶ σαρκάζονται καὶ ἐξευτελίζονται ἀμφότεραι ἐν τῇ συνειδήσει καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν φοιτώντων εἰς αὐτάς. Αἱ ξέναι σχολαὶ ἱδρύονται ἵνα παραγάγωσι κόσμοπολίτας τῆς χειρίστης μορφῆς ἀποβαλόντας πᾶσαν ἔννοιαν ἐθνότητος καὶ πατρίδος καὶ παραδιδόντας ἑαυτοὺς ἀδιστάκτως εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ξένων καὶ βουλεύοντας μόνον εἰς τὸ εὐτελὲς καὶ ἄθλιον προσωπικὸν συμφέρον αὐτῶν. Διαπλάττονται ἐν ταῖς ξέναις σχολαῖς, ἀνδράποδα καὶ οὐχὶ ἄνδρες ἀνὰ στόμα φέροντες τὸ ἀπὸ νοσηρᾶς φιλοσοφίας γεννηθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους διακωμῳδηθὲν λόγιον «*πατρὶς ἐστι πάσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ*». Αἱ ξέναι σχολαὶ μετέρχονται τὸ ἔργον τῆς μυθολογουμένης Ὁμηρικῆς Κίρκης, ἥτις τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὴν πειρᾶται νὰ μεταμορφώσῃ εἰς χοίρους καὶ οὐαὶ εἰς ὅσους δὲν φέρουσιν ὡς ὁ πάλαι Ὀδυσσεὺς τὸ ἐθνικὸν μῶλυ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ δεινοῦ κινδύνου.

Τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, εἴτε κοινὰ ταῦτα εἴτε ἰδιωτικὰ τυγχάνουσι, παρέχουσιν εἰς τοὺς φοιτῶντας εἰς αὐτὰ ἑλληνόπαιδας πάντως πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τροφὴν ὑγιεστέραν καὶ προσφορωτέραν ἢ αἱ ξέναι καὶ ἀλλογενεῖς σχολαὶ οἱαιδήποτε, αἱ εἰς οὐδεμίαν ἀνωτέραν κυβερνητικὴν ἐποπτείαν ὑποκείμεναι καὶ πρὸς σκοποὺς προσηλυτιστικοὺς πάντως ἱδρυμέναι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ καὶ ἀλλοθι. Ἐν ταῖς ξέναις σχολαῖς τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν καταρτίζεται ὡς τὰ πολλὰ ἀπὸ παντοίων ἀλητῶν καὶ τυχοδιωκτῶν, οἵτινες προὐκάλεσαν καὶ προκαλοῦσι συχνὰ σκάνδαλα ἀκατονόμαστα ἐν αὐταῖς, παρασύρουσι δὲ εἰς τὴν ἰδίαν διαφθορὰν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τοὺς ἐμπιστευομένους εἰς αὐτὰς νέους μεθ' ὧν οὔτε ἐθνικὸς οὔτε θρησκευτικὸς οὐδ' ἄλλος τις δεσμὸς ἠθικὸς συνδέει αὐτάς. Τῶν Ἑλληνοπαίδων οἱ φοιτήσαντες ὁσονδήποτε χρόνον ἐν σχολαῖς τοιαύταις ἀδύνατον νὰ μὴ ἐγένοντο μάρτυρες ἠθικῆς ἐκλύσεως καὶ ἀδιαφορίας ἀγνώστων καὶ ἀπροσίτων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐν οἷς ὁπωσδήποτε ἐπικρατεῖ ἡ ἐθνικὴ τῶν ἠθῶν αὐστηρότης καὶ τὸ φιλόπατρι ἐνδιαφέρον τοῦ προσωπικοῦ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὁμογενῶν καὶ ὁμοθρήσκων μαθητῶν.

Ἐπαγωγὸν δέλεαρ εἰς τὰς ξένας σχολὰς παρασύρει ἡ διδασκαλία ἐν αὐταῖς ξένων γλωσσῶν καὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων γνώσεων πρακτικῶν, ἃς πάνυ εὐχερῶς καὶ τελεσφόρως δύνανται νὰ διδαχθῶσιν οἱ Ἑλληνόπαιδες ἐν ἑλληνικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις. Οἱ ἀπόφοιτοι ἀπὸ Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων πρακτικῶν σχολῶν, ὁπωσδήποτε, ἀρίστως συγκεκροτημένων, οὐδόλως ὑστέρησάν ποτε τῶν ἀπὸ ξένων τοιούτων, τούναντίον δὲ μάλιστα καὶ ἦθος καὶ χαρακτῆρα ἀποκομίζονται ὑψηλότερον καὶ ἐρρωμενέστερον καὶ γνώσεις ὑγιεστέρας καὶ ἀδροτέρας.

Ἐν Κύπρῳ ἡ Λευκωσία ἐνδείκνυται διὰ τὴν κεντρικὴν αὐτῆς θέσιν καὶ τὴν πυκνὴν καὶ εὔκολον συγκοινωνίαν μετὰ πασῶν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν τῆς νήσου ὡς ἡ μᾶλλον ἐπίκαιρος πρὸς συγκέντρωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς μέσης Ἑλληνικῆς παιδείας διὰ τῆς συστάσεως ἀρτίου μὲν κλασσικοῦ Γυμνασίου, πλήρους δὲ Σχολῆς ξένων γλωσσῶν καὶ ἄλλων γνώσεων πρακτικῶν, ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐποπτείαν τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἄγρυπνον πατρικὴν ἐπιτήρησιν Ἐφορίας κεκτημένης πλήρη συνείδησιν τῶν βαρειῶν καὶ μεγάλων εὐθυνῶν ἃς ὑπέχει αὕτη πρὸς τὴν ἰδίαν καὶ τὴν ὅλην πατρίδα.

Εἶναι βαρύτατον κατὰ τῆς νήσου ταύτης ἀδίκημα ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀνεξέλεγκτος διαχείρισις τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Λευκωσίας ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν παρ' ἀνθρώπων οὐδεμίαν ἐχόντων πρὸς τοῦτο κοινὴν καὶ δημοσίαν ἐντολὴν καὶ στερησάντων αὐτὰ τῶν ὑπηρεσιῶν προσωπικοῦ ὅπερ πρὸ πολλοῦ καταρτισθὲν ἁρμοδίως θὰ παρεῖχεν εἰς αὐτὰ ἀρίστας ὑπηρεσίας καὶ θ' ἀνεδείκνυε ταῦτα ἀληθῆ καὶ γνήσια ἐθνικὰ φυτώρια, ἐξ ὧν θὰ ὥρμῶντο οἱ γενναῖοι στρατιῶται καὶ οἱ ὑψιπόλιδες πολῖται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ταύτῃ ἐσχατιᾷ, ἥτις προώρισται καὶ αὐθις ἐν τῷ μέλλοντι ὡς ἐν ἀπωτάτῳ παρελθόντι νὰ συζεύξῃ τὸν Ἑλληνικὸν μετὰ τοῦ ἀσιατικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἐνεστῶσα Ἐπιτροπεία, ἠναγκασμένη νὰ παλαίσῃ ἔτι κατὰ τοῦ δυστρόπου καὶ σκολιοῦ παρελθόντος ὅπερ καταβάλλει πᾶσαν ἐκθεσμον προσπάθειαν ὅπως παρατείνῃ τὴν κακοποιὸν ἐπίδρασίν του ἐπὶ τὰ κοινοτικὰ ἡμῶν πράγματα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου παρέλαβε μόνον ἐρείπια, πᾶσαν θὰ καταβάλῃ προσπάθειαν ὅπως ἀναδείξῃ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἄξια τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ συμπληρώσῃ τὴν ἐθνικὴν κλασσικὴν παίδευσιν διὰ εὐρυτέρας διδασκαλίας τῶν ξένων γλωσσῶν καὶ διὰ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς ἀσκήσεως περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ἄλλην πρακτικὴν παίδευσιν οἵων χρήζει σήμερον πᾶς νέος προτιθέμενος ν' ἀποδυθῇ εἰς τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα φέρων ἐφόδια νέα καὶ τελεσφόρα πρὸς τοῦτο, δι' ὧν ἐφοδιάζονται καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ τούτων πολὺ πλεονεκτοῦσιν οἱ Ἑλληνόπαιδες ἀδροτέραν καὶ ὑγιεστέραν κεκτημένοι τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν κλασσικὴν παίδευσιν.

Οὐδὲν ἀπολύτως θὰ δικαιολογῇ τοὺς Ἕλληνας γονεῖς ἀποστέλλοντας τὰ τέκνα των εἰς ξένας θρησκευτικὰς σχολὰς ἐφόσον δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐθνικὰς τοιαύτας πληρέστατα ἐπαρκούσας εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς βιοπάλης καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ συντελέσωσι πάντες οἱ συναισθανόμενοι τὸ ὕψιστον πατριωτικὸν καθῆκον.

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

[Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ προλαβόντος φύλλου ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἀδιαλλάκτου στάσεως τοῦ νεοτουρκισμοῦ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κατὰ πάντων τῶν κοινοτικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν προνομίων, δι' ὧν οἱ ἐν τῇ Ἰσλαμικῇ ἐπικρατείᾳ ξένοι λαοὶ ἠδυνήθησαν νὰ διαγάγωσιν ἐπὶ αἰῶνας ἤδη βίον ἀνεκτόν. Ὁ νεοτουρκισμός, κρᾶμα ἀλλόκοτον τῶν Εὐρωπαϊκῶν περὶ πολιτείας ἰδεῶν μετὰ τῆς ἰσλαμικῆς θεοκρατίας προώρισται νὰ προκαλέσῃ μείζονα ταραχὴν ἐν Τουρκίᾳ καὶ σύγχυσιν καὶ στάσεις ἴσως ἐνόπλους τῶν ξένων λαῶν, ὑπὲρ ὧν τάχιστα, ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐπέμβῃ ὁ χριστιανικὸς κόσμος καταλύων τὸ ἰσλαμικὸν ἐν Εὐρώπῃ κράτος καὶ περιορίζων αὐτὸ ἐν Ἀσίᾳ.

Τὰς γνώμας ἡμῶν ταύτας ἐπιβεβαιοῖ ἤδη εἷς τῶν γνησιοτέρων καὶ διασημοτέρων νεοτούρκων ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ Ἐμβὲρ βέης ὅστις ἐν συνεντεύξει πρὸς ἀντιπρόσωπον ἀττικῆς ἐφημερίδος εἶπε τοιάδε :]

—«Ἠὐχόμην τοιαύτην περίστασιν ὅπως τονίσω μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα σᾶς παρακαλῶ νὰ διατυπώσητε εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἣν ἀντιπροσωπεύετε, ὅπως διαφωτισθῶσι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες, καὶ ἀμφότεροι κανονίσωσι τὴν στάσιν των κατὰ τὸ μέλλον.

»Ὅτε περιηρχόμην διάφορα ἑλληνικὰ τμήματα ὅπως κατηχήσω τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς εἰς τὸ ἀπελευθερωτικὸν κίνημα, ἀντελήφθην κατὰ τὸν αἰσθητότερον τρόπον, ὅτι οἱ Ἕλληνες εὑρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἰσχυροτάτης ἐξωτερικῆς Δυνάμεως Ἐννοεῖται ὅτι ἕνεκα τούτου ἐδείχθησαν λίαν ἀδιάφοροι καὶ ψυχροὶ πρὸς τὸ κίνημα. Δὲν συνεκίνει αὐτοὺς ἡ ἀφόρητος κακοδαιμονία τῆς πατρίδος μας, βαινούσης πρὸς ἀληθῆ ὄλεθρον ὁρμητικώτατα. Ἀλλὰ ἰδεώδη ἀνεκάλυψα εἰς αὐτούς, καὶ πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν τὴν ἀγάπην των.

»Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διδάσκαλοι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν Τουρκίαν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες τοιαύτην τάσιν παρήγαγον εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Τουρκίας. Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἐρχόμενοι διδάσκαλοι, ἐμπεποτισμένοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ σκέψεων καὶ ἰδεῶν, εἰργάζοντο ὡς ὄργανα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἐφήρμοζον σύστημα τεῖνον εἰς ἀποχωρισμὸν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ὀθωμανικῆς πατρίδος.

»Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες συνδέονται δι' ἀρρήκτων δεσμῶν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, δεσμῶν τόσων ἱερῶν, ὅσον καὶ σεβαστῶν, τοὺς ὁποίους οὔτε θεῖοι, οὔτε ἀνθρώπινοι νόμοι δύνανται ν' ἀναιρέσωσιν, ὀφείλουσιν ὅμως οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες νὰ ἀγαπῶσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐνδιαφέρωνται περὶ αὐτῆς. Καὶ εἶνε πρὸς τοῦτο ἐλεύθεροι ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα. Ἀλλὰ δέον νὰ κανονίσωσι τὸ εἶδος τῆς ἀγάπης των ταύτης. Διότι ὑπάρχει διαφόρων εἰδῶν ἀγάπη πρὸς μητέρα, ἀγάπη πρὸς ἀδελφήν. Μήτηρ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων εἶνε ἡ ὀθωμανικὴ πατρίς των, καὶ ἀδελφὴ των ἡ Ἑλλάς. Τοιουτρόπως πρέπει νὰ κανονίσωσι τὴν ἀγάπην των, ἂν ἐπιθυμῶσι τὴν εὐτυχίαν.

»Ὁμολογῶ δέ, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μακεδονίας ἦτο πρό τινων ἡμερῶν λίαν ἀπελπιστική. Ἀφ' ἑνὸς μὲν εὑρίσκοντο ὑπὸ τὰς προσβολὰς τῶν βουλγαρικῶν σφαιρῶν καὶ ἐγχειριδίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐπιρροήν. Καὶ ἤδη ἡμεῖς ἐτείναμεν πρὸς αὐτοὺς τὰς χεῖρας μας καὶ τοὺς ἐνεκολπώθημεν ὡς ἴσους μὲ ἡμᾶς, ὡς ἀδελφούς μας, ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος. Τοὺς ἐλευθερώσαμεν τοιουτοτρόπως καὶ ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν Βουλγάρων καὶ ἀπὸ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐπίδρασιν. Καὶ θὰ ἠσθάνθησαν ἤδη τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς αὐτοὺς ἀνακούφισιν ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν των Ὀθωμανῶν.

«Ἐκ τούτων ἐννοεῖτε ποία εἶνε ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα. Πρέπει νὰ παύσωσι καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀνακοῦσαι ἐπ' αὐτῶν τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιρροήν των διὰ τῶν διδασκάλων οὓς ἀποστέλλουσι, καὶ νὰ παύσωσι διαπλάττουσαι τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, ἥτις ἐν Ἀθήναις διαμορφοῦται διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν.

«Ἡ Ἑλλὰς, ἂν ἐπιθυμῇ εἰλικρινῶς νὰ συντρέξῃ τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τὸ νέον πολίτευμα, τὸ παρέχον εἰς αὐτοὺς μεγάλας ἐλευθερίας, πρέπει, ὀρθοφρονοῦσα, νὰ συντελέσῃ ὅπως ἀγαπήσωσιν οὗτοι τὴν πατρίδα των, μεθ' ἧς συνεδέθησαν δι' ὅρκου πίστεως, ὡς ἔπραξαν καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐθνικότητες ἐν Τουρκίᾳ.

«Τῶν ἀρχῶν τούτων, δέον ὑμεῖς οἱ δημοσιογράφοι νὰ καταστῆτε οἱ κήρυκες, ἵνα τοιουτοτρόπως διαφωτισθῇ ἡ δημοσία γνώμη καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐνταῦθα, ἵνα ἕκαστος κανονίσῃ τὴν πορείαν του πρὸς ἀμοιβαίαν ὠφέλειαν.

«Ἴσως οἱ λόγοι μου σᾶς προξενήσωσι θλῖψιν τινὰ ἐνδόμυχον. Ἀλλ' ὁμιλοῦμεν εἰλικρινῶς, διότι εἰλικρινεῖς εἶναι καὶ αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ διαθέσεις μας».

Σχετικῶς μὲ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ Φαζλὶ βέης εἶπεν, ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, δὲν εἶνε, εἰς τινα σημεῖα, παρὰ ἐφαρμογὴ τῶν προνομίων τούτων μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων.

—Ὅσον δ' ἀφορᾷ—προσέθεσε—τὰ ἐπισκοπικὰ δικαστήρια, ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τὸ κόμμα μας εἶνε ἐναντίον αὐτῶν, μολονότι ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἀδύνατον νὰ καταργηθῶσιν εὐθὺς ἀμέσως.

«Λόγου γενομένου κατόπιν περὶ τῆς στρατολογίας, εἶπεν, ὅτι ὁ Μιδὰτ πασᾶς ἐπέμενεν ὅπως κατατάσσωνται εἰς τὸν στρατὸν καὶ οἱ Χριστιανοί, ὁ Σουλτᾶνος, ὅμως, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὸ τοιοῦτον, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι εἶνε συνήθως περισσότεροι τῶν ὀθωμανῶν ἀνεπιτυγμένοι. Τὸ κόμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκω φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ τῆς στρατολογίας τῶν χριστιανῶν ὁ καταρτισμὸς σώματος ἐκ Χριστιανῶν ἀξιωματικῶν ἀποφοίτων τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς.»

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ "ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ,"

ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ο «ΠΛΟΥΤΟΣ» ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΠΟ ΣΚΗΝΗΣ

Προαγγέλλοντες τῷ π. Σαββάτῳ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν μιᾶς τῶν ἀρίστων κωμῳδιῶν τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους **«Πλοῦτος»** ὑπὸ νέων μεμορφωμένων καὶ φιλομούσων μελῶν τοῦ Ἀναγνωστηρίου **«Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ»** προεβλέπομεν σχετικὴν ἐπιτυχίαν **ἐκ τῶν παρασκευῶν**, κατὰ τὴν παράστασιν ὅμως ἠσθάνθημεν ἐνθουσιώδη ἔκπληξιν εὑρεθέντες πρὸ θριάμβου πράγματι φιλολογικοῦ.

Ὁ σκηνικὸς διάκοσμος τοῦ Θεάτρου τοῦ Γυμναστηρίου ὑπὸ τῶν αὐτῶν φιλομούσων νέων συντελεσθεὶς καὶ ἡ σκηνὴ πᾶσα πρὸς διδασκαλίαν δαπάναις τοῦ Ἀναγνωστηρίου γενομένη ἐπαρκὴς ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον τῆς ἐπιτυχίας στάδιον. Καίτοι τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ ἔτους διαθερίζουσιν ἐν Κυρηνείᾳ καὶ εἰς ἄλλας ἐξοχὰς περὶ τὰ διακόσια πρόσωπα ἐκ τῶν φοιτώντων εἰς τὸ μέγα ψυχαγωγικὸν τῆς Λευκωσίας κέντρον, τὸ Γυμναστήριον, ἡ εὐρεῖα τοῦ Θεάτρου πλατεῖα ἐπληρώθη καὶ πάλιν κόσμου ἐκ πασῶν τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῆς ἡμετέρας κοινότητος. Ἐπρόκειτο νὰ διδαχθῇ ἀρχαία κωμῳδία κατὰ μετάφρασιν ἔμμετρον καὶ πρὸς ἀκρόασιν καὶ θέαν αὐτῆς συνέρρευσαν ἐκεῖ οὐ μόνον λόγιαι καὶ λόγιοι ἀλλὰ καὶ ἀγοραῖοι πάσης τάξεως καὶ γυναῖκες καὶ παρθένοι φέρουσαι ἀρχαϊκὰ φακιόλια. Πολὺς διὰ τοῦτο ἐγεννήθη φόβος μήπως, ἐκ τῆς μέχρι τότε πείρας ἀπὸ τῆς διδασκαλίας ἀρχαίων ἔργων, καταλάβῃ ὕπνος καὶ ἀπογοήτευσις τὸ πλεῖστον τῶν θεατῶν.

Τῇ 9. 45' ἠχηρὸν σάλπισμα ἐσήμανε προσοχὴν καὶ τὸ βῆμα παρέρχεται ὁ ρήτωρ τῆς ἑσπερίδος κ. Μενέλ. Μαρκίδης καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, ὅστις εἶπεν ὡραίαν καὶ ἐμβριθῆ ἀνάλυσιν τοῦ «Πλούτου» γνωρίσας πρὸς τοὺς θεατὰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κωμῳδίας, τὰ διάφορα ἐν αὐτῇ πρόσωπα καὶ τὸ διῆκον ἐν αὐτῇ πεῦμα τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν χάριν καὶ εὐφυΐαν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ποιητικοῦ τούτου ἀριστουργήματος. Τὸν εὐφραδῆ ρήτορα προέπεμψε μετὰ παταγωδῶν χειροκροτημάτων τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον, ὅπερ ἠδηνήθη οὕτω νὰ μορφώσῃ συνοπτικὴν εἰκόνα τῆς προκειμένης κωμῳδίας.

Νέον σάλπισμα προσκαλεῖ τὸ θέατρον εἰς προσοχήν, αἴρεται ἡ αὐλαία καὶ ἀποκαλύπτεται σκηνὴ δάσους μετὰ βράχων ἐφ' ὧν ὑπάρχει ἀτραπὸς καὶ κατὰ τὸ τέρμα αὐτῆς ἐγείρεται πωγονοφόρος Ἑρμῆς ἐκ λίθου ἐκ τῶν κατὰ τὰς τριόδους ἱσταμένων. Ἐπιφαίνεται κατερχόμενος τὴν ἀτραπὸν πρῶτος γέρων φαλακρὸς τυφλός, προγάστωρ, ποδαγρός, ὁ Πλοῦτος, καὶ τούτῳ ἕπεται ἀμέσως ἀνὴρ μιξοπόλιος στεφανηφόρος, ὁ Χρεμύλος, βαίνων μετὰ προσοχῆς εὐλαβοῦς ἐπὶ τὰ ἴχνη, ὄπισθεν δὲ τούτου ἔρχεται νέος τις δουλικὰ ἐνδεδυμένος στεφανηφόρος καὶ αὐτὸς καὶ φέρων ὀπτοῦ κρέατος τεμάχιον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Μαντείου θυσίας ὅστις μετ' ἀδημονίας ἅμα καὶ ἀπορίας ἀποτείνεται πρὸς τὸν Χρεμύλον καὶ κύριόν του διαπορῶν ὅτι ἀκολουθοῦσιν γέροντα τυφλὸν οὕτω δυσειδῆ καὶ φυπαρόν, λαμβάνει δὲ τὸ θάρρος νὰ ἐλέγξῃ τὸν κύριον τοῦ ἐπὶ τούτῳ προφυλασσόμενος ὑπὸ τοῦ στεφάνου κατὰ τῶν παρεπομένων ραβδισμῶν καὶ ἐν τέλει ἐξαναγκάζεται δι' ἀπειλῶν καὶ θωπειῶν ὁ γέρων νὰ ἀποκαλύψῃ ἑαυτὸν ὡς τὸν Πλοῦτον.

Ἡ ἐκτέλεσις χωρεῖ οὕτω μετὰ ἐπιτυχίας αὐξομένης ἀπὸ πράξεως εἰς πρᾶξιν· ὁ ἀγαθὸς Χρεμύλος, ὁ πειραστὴς Καρίων, ὁ δίκαιος Βλεψίδημος, ὁ πρῶτος τοῦ Χοροῦ πρεσβύτης, ἡ Πενία, ὁ Δίκαιος, ὁ Συκοφάντης, ὁ Ἱερεύς, ἡ Γυνή, ἡ Γραῦς, ὁ Νεανίσκος, ὁ Ἑρμῆς τέλος, πάντες οὗτοι οἱ συρρεύσαντες διαδοχικῶς πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Χρεμύλου φαίνονται ὡς παλαίμαχοι διακεκριμένοι ἠθοποιοὶ ἀδιάστως καὶ φυσικῶς καὶ μετὰ μιμήσεως σχεδὸν ἀπτοίστου διερμηνεύοντες ὃν ἕκαστος ὑποδύεται χαρακτῆρα, καὶ ἡ ἐπιτυχία κορυφοῦται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς νεαρᾶς Γυναικὸς καὶ τῆς Γραὸς, ὧν ἡ πρώτη σεμνὴ καὶ θεοσεβὴς, ἡ δευτέρα δὲ ἀναιδὴς καὶ ἑταιρικὴ καταπλήττουσι τοὺς θεατὰς, οἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἄρρενες ὑποδύονται αὐτὰς, ὡς τοῦτο ἐγίνετο καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, καὶ μετὰ τοσαύτης καὶ τηλικαύτης ἐπιτυχίας.

Ἡ κατανομὴ τῶν προσώπων εἶναι τοσοῦτον ἐπιτυχὴς, ὥστε διὰ ὅλης τῆς διδασκαλίας ἐπεκράτησε μοναδικὴ περὶ τὴν ἐπιτυχίαν συμμετρία, ἀνυψωθεῖσα εἰς ἀληθῆ θρίαμβον. Ἴση παρὰ πάντων ἐγένετο ἄμιλλα καὶ οὐδεὶς ἐστέρησεν οὐδ' ἐπροτέρησεν ἑτέρου ὡς μουσικὴ συμφωνία μελῳδικωτάτη καὶ ἁρμονικωτάτη ἄνευ οὐδεμιᾶς παραφωνίας.

Ἄριστον οἱ ἀρχαῖοι κριτὴν τῆς τέχνης καὶ τῆς ποιήσεως ἐτίθουν τὸ κοινὸν, καὶ τὸ ἐν τῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου ἀκροατήριον ἐξήνεγκε λίαν ἐνθαρρυντικὴν ἐτυμηγορίαν. Διʼ ὅλης τῆς παραστάσεως ἐτήρησε τὴν προσοχὴν ἀπερίσπαστον καὶ ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον· γέλωτες ἠχηροὶ καὶ φαιδροὶ ἀντήχουν κατὰ τὰ σκώμματα καὶ τὰς κωμικὰς χειρονομίας· καὶ στάσεις καὶ τὰς ἐλαφρὰς καὶ ἀκάκους βωμολογίας τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους τὸ σκωπτικὸν πνεῦμα κατέλαβε πάντας καὶ διεῖδρει ἐν διεγέρσει πρωτοφανεῖ.

Ἡ σκιὰ τοῦ Ἀριστοφάνους θὰ ἐσκίρτησεν ὑπὸ ἀνεκφράστου χαρᾶς ἐὰν κσταπᾶσα εἰς τὸ Γυμναστήριον παρηκολούθησεν οὐ μόνον τὴν πιστὴν καὶ τόσον ἐπιτυχῆ διερμήνευσιν τῆς κωμῳδίας του ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκείνου ἀκροατηρίου τὸ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον, οἷον καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι θὰ ἐξεδήλουν πρὸ 2,300 περίπου ἐτῶν.

Αἱ ἐπευφημίαι, τὰ χειροκροτήματα ἐξερρήγνυντο ἀκουσίως τῶν θεατῶν ἵνα καταπαύσωσιν ἀμέσως καὶ τὴν προσοχὴν πάντων ἐπισπᾶται ἡ σκηνή.

Παρεστάθησαν πρό τινων μηνῶν ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου αἱ «Νεφέλαι» τοῦ Ἀριστοφάνους ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀπέργη κατὰ τὴν γνωστὴν ἔμμετρον παράφρασιν τοῦ πολλοῦ Σουρῆ, ὅστις διʼ ἐκτίμησιν ἐξαιρετικὴν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν δοκιμώτατον τοῦτον ἠθοποιὸν νὰ διδάσκῃ αὐτὴν ἀπὸ σκηνῆς. Καίτοι ὁ κ. Ἀπέργης ἀνέπτυξε πᾶσαν τὴν ὑποκριτικήν του δεινότητα μόλις αὐτὸς μόνος ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ ἀσθενῆ προσοχὴν τῶν θεατῶν, πάντες δὲ ἀπήλθομεν μετὰ τῆς ἐντυπώσεως ὅτι δυσχερεστάτη εἶναι εἰμὴ ἀδύνατος ἡ ἀναβίωσις τοῦ ἀρχαίου θεάτρου παρὰ ταῖς καθʼ ἡμᾶς κοινωνίαις.

Ἡ διδασκαλία ὅμως τοῦ «Πλούτου», ἡ αἰχμαλωτεύσασα ὑπερτετρακοσίους θεατὰς ἐκ πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ μέχρι τῶν κατωτάτων, οὐδεμίαν πλέον παρʼ οὐδενὶ κατέλιπεν ἀμφιβολίαν ὅτι διὰ τῆς σκηνῆς καὶ καταλλήλου ἐκλογῆς ἀρχαίων δραμάτων καὶ κωμῳδιῶν ἐν παραφράσει τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα δύναται νὰ μεταγγίζηται αὐτούσιον καὶ μεθʼ ὅλου τοῦ ζωογόνου φωτός του εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συγχρόνων ἑλληνικῶν κοινωνιῶν.

Πρὸς τοῦτο τὸ Ἀναγνωστήριον **«Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ»** τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῶν μεμορφωμένων αὐτοῦ μελῶν καὶ πάντων τῶν εὐγενῶς προθυμουμένων ὅπως βοηθήσωσιν αὐτῷ εἰς τὴν λαμπρὰν πατριωτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐργασίαν του θὰ ἐργασθῇ ὅπως διδαχθῶσιν ἀπὸ σκηνῆς μετʼ ἴσης καὶ ὁ «Πλοῦτος» ἐπιτυχίας καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Θεάτρου.

Δημόσιος ὀφείλετει ἔπαινος πρὸς τοὺς εὐγενεῖς νέους, οἵτινες τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν διαθέτουσιν εἰς ἐνασχολήσεις καὶ μελέτας οὕτως ἐθνωφελεῖς ὡς ἀπαρχὴν καὶ πρωτόλεια τῆς λίαν προσεχοῦς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσεως αὐτῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης τῆς Λευκωσίας ἔσται εὐγνώμων πρὸς τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἱερὸν Βαρλαὰμ, γενόμενον αὐτῇ πρόξενον ὑψηλῆς πνευματικῆς ἀπολαύσεως, οἵας δὲν ἀπέλαυσεν ἔτι οὐδεμία νεωτέρα ἑλληνικὴ κοινότης, οὐδὲ τῆς τῶν Ἀθηνῶν αὐτῶν ἐξαιρουμένης.

ΗΘΙΚΗ ΠΤΩΣΙΣ

Ἐπεζητήσαμεν, διὰ καθαρῶς ἐπιστημονικοὺς λόγους, ὅπως διαφωτίσωμεν τὴν ἐξαπατωμένην κοινὴν γνώμην, ἐπικρίνοντες τὴν περιβόητον τοῦ Σμαϊου διδασκάλου συρραφὴν, ἀλλʼ ἡ ἀπηλλαγμένη παντὸς προσωπικοῦ λόγου καὶ ἀγνὴ ἡμῶν πρόθεσις μονομερῶς μόνον ἐπετεύχθη, διότι τῶν ὑπευθύνων ἡ ἀπὸ σκοποῦ ἀφασία ἔδειξε, μεθʼ ὅλας τὰς προκλήσεις, ἀνίκητον καὶ ἀδιάπτωτον ἐπιμονήν. Ἡ πολλαπλῆ εὐθύνη μετεβιβάσθη εἰς ἀτυχεῖς ἀνευθύνους, τοῦ δὲ δημοσίου ἡ διαφώτισις παρημελήθη ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων, αἱ ὄβριες δὲ καὶ μωρολογίαι συνηγωνίζοντο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀφώνων τῆς «Πατρίδος» στηλῶν.

Ἀλλʼ αἱ ὄβριες δὲν εἶνε ἀπάντησις, οὐδʼ αἱ μωρολογίαι ἀπολογία.

Οἱ ταλαίπωροι δὲ τῆς ἐρειπιωθείσης «Ἀγωγῆς τοῦ Πολίτου» συνήγοροι ἀντὶ τοὐλάχιστον, κατὰ στοιχειώδη φρόνησιν, νἀναμένωσι παρὰ τοῦ «πανδαμάτορος» τὴν λήθην τῆς οἰκτρᾶς αὐτῶν ἐπιστημονικῆς καταισχύνης, ζητοῦσι νὰ ἐπισκοτίσωσι καὶ παραπλανήσωσι τὴν δημοσίαν γνώμην, ὑβρίζοντες τὸν ἐπικριτὴν ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ τῆς μοχθηρίας ἐπιπέδου ἱστάμενοι· καὶ τοῦτο διότι γνωρίζουσιν ὅτι οὐδέποτε θὰ θελήσωμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἠθικὴν αὐτῶν πτῶσιν, οὐδὲ νὰ δεσμεύσωμεν ἐπʼ αὐτῶν καὶ πρὸς λεπτὸν τὴν προσοχὴν ἡμῶν.

Ἡμεῖς αὐτοὶ ἐζητήσαμεν τὴν παραβολὴν τοῦ περὶ πατρίδος κεφαλαίου τοῦ κ. Βολονάκη μετὰ τοῦ περὶ αὐτῆς ὕμνου τοῦ Λυκούδη καὶ ὑπεσχέθημεν αὐθορμήτως τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ δευτέρου· ἀλλʼ ἀνεμένομεν ἐπιστημονικὴν φιλοτιμίαν παρὰ τῶν ἀντιπάλων ὅπως ἀνασκευάσωσιν, ἂν ἠδύναντο, τὰ κρυσταλλώδους διαυγείας ἐπιχειρήματα ἡμῶν.

Ἤδη ὅμως πρὸς τί πολύτιμον νἀπασχολῶμεν χῶρον καὶ δαπανῶμεν χρόνον, ὅταν οἱ ἱπποτικοὶ! ἀντίπαλοι πεσόντες ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἰδάφους τρίβουσι καὶ κυλίουσι τὰς ἠττημένας σάρκας ἐπʼ αὐτοῦ καὶ ἐκπέμπουσιν ἕνεκα τούτου ἀφορήτου ὀδύνης ὑβριστικὰς κραυγάς;

Πρὸς τί καὶ ἐπὶ στιγμὴν νἀνεχώμεθα νἀτενίζωμεν ἀναξίους τῆς ἐπιστήμης ἐργάτας, ὑποβιβάζοντας τὴν ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ἔριδα εἰς τὸ χαῶδες βάθος τῶν ὕβρεων τῶν τριόδων;

Πρός τί καὶ νὰ κινήσωμεν κἂν τὴν γραφῖδα χάριν ἀνθρώπων οἵτινες γυμνοὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἀναπολόγητοι διὰ τὰ γραφόμενα ἀντιτάσσουσιν εἰς ἡμᾶς στήλας ρυπαρὰς ἀξίας μένον διὰ νὰ κορυβαντιᾷ ἐπʼ αὐτῶν ἀχαλίνωτος, σατυρικὴ καὶ αἰσχρολόγος φωνασκία;

Πρὸς τί, ἐπαναλαμβάνομεν, πρὸς τί;

Κ.

ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΕΡΕΙΠΙΑ

ΕΝ ΤΩΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΙ

Μετὰ δεκαπενταετῆ διαχείρισιν αὐθαιρέτου καὶ ἀνεξέλεγκτον τὸ εὐέλπι ἐν ἀρχῇ Παγκύπριον Γυμνάσιον καταλείπουσιν εἰς ἐρείπια καὶ βεβαρημένον ὑπὸ χρέους ὑπετετρακοσίων λιρῶν! διότι πρὸς τῆς 309 λίρας ἃς ἀπαιτοῦσιν οἱ τήν τε παλαιὰν καὶ τὴν νέαν Ἐπιτροπείαν ἐναγαγόντες διὰ τοῦτο καθηγηταὶ, ὀφείλονται ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν ἔτι λίρας καὶ εἰς ἄλλους καθηγητὰς καὶ διδασκάλους.

Τῷ π. Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Β. Πρωτοκολλήτου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας καὶ δύο πραγματογνωμόνων, τοῦ τέως καθηγητοῦ τῶν φυσικῶν ἐν τῷ Παγκυπρίῳ κ. Ἠλ. Παπαϊωάννου καὶ τοῦ ἤδη καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν κ. Σολ. Κλ. Μιχαηλίδου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων τῶν ἐναγόντων καὶ τῆς νέας Ἐπιτροπείας ἡ καταγραφὴ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ Παγκυπρίου καὶ ἡ ἐκτίμησις αὐτῆς.

Τὰ ὄργανα τῆς φυσικῆς καὶ χημείας μόλις ἐξετιμήθησαν εἰς 70 λίρας, ὧν πολλὰ καὶ τὰ μᾶλλον βαρύτιμα εὑρέθησαν ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει καὶ ἄχρηστα· Ἐκ τῶν ἑκατὸ θρανίων, πάντων πεπαλαιωμένων καὶ σαθρῶν εἴκοσι μόλις εἶναι χρήσιμα, τεσσαράκοντα ἄλλα χρήζουσιν ἐπισκευῆς καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι χρήσιμα μόνον ὡς καυσόξυλα, καὶ ἡ ἀξία των δὲν ὑπερβαίνει τὰς 15 λίρας. Τὰ ἐν τῇ ἀποθήκῃ διδακτικὰ βιβλία, ὧν πολλὰ χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Γυμνασίου δὲν τιμῶνται πλέον τῶν 15,000—20.000. Τὸ οἴκημα τοῦ Γυμνασίου μόλις εἶναι κατοικήσιμον καὶ ἡ νέα Ἐπιτροπεία πολὺ σκέπτεται ἂν θὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ, μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως νέου καὶ προσφόρου εἰς τὰς ὑγιεινὰς καὶ διδακτικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Τὰ πλεῖστα τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ὀργάνων ὑπὸ τῆς ἀμελείας καὶ τῆς κακῆς μεταχειρίσεως περιῆλθον εἰς προβληματικὴν χρησιμότητα καὶ ἐκποιούμενα εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἀμφιβολον ἂν θὰ τύχωσι τιμῆς ἀνωτέρας τῶν 50 λιρῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Ἀναγνωστήριον «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» θὰ παραχωρήσῃ τὴν ἰδίαν του συλλογὴν πρὸς διδασκαλίαν τῆς φυσικῆς καὶ χημείας μέχρι τῆς προμηθείας νέων ὀργάνων ὑπὸ τῆς νέας Ἐπιτροπείας.

Προσθετέον εἰς ταῦτα ὅτι τινὲς τῶν κ.κ. καθηγητῶν ἔργον ἀφέντες ὄπισθεν αὐτῶν σημαντικὰ χρέη εἰς ξενοδόχους καὶ ράπτας καὶ τινες τῶν παραμενόντων ἔτι ἐνταῦθα δι' ὁμοίων χρεῶν βεβαρημένοι ἀδυνατοῦσι ν' ἀπέλθωσι στερούμενοι τοῦ ναύλου καὶ ταῦτον ἐξοικονομήσαντες θὰ ἐκωλύοντο διὰ χρέη ὑπὸ δικαστικοῦ διατάγματος.

Εἰς τὴν δυσπερίγραπτον καὶ θλιβερωτάτην ταύτην κατάστασιν περιήγαγε τὸ Γυμνάσιον ἡ ἀειθαίρετος καὶ ἀνεξέλεγκτος διαχείρισις κατασωτεύσασα προσόδους πλέον ἢ ἐπαρκεῖς τοῦ Γυμνασίου πρὸς ἀνάγκας ἀλλοτρίας τοῦ περιορισμοῦ του καὶ πρὸς συντήρησιν κηφήνων καὶ ἀέργων τοῦ κόμματος ἢ πρὸς ἐξυπηρέτησιν συμφερόντων κομματικῶν. Ὅταν τὰ βιβλία τοῦ Γυμνασίου περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς νέας Ἐπιτροπείας θὰ ἀποκαλυφθῶσι τὰ κυρία αἴτια τῆς κακοδαιμονίας τοῦ Γυμνασίου.

Περιττὸν νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας αὐτοῦ, διότι ὑπάρχουσι μάρτυρες αὐτῆς ἀψευδεῖς ἅπαντες οἱ φοιτήσαντες καὶ ἀποφοιτήσαντες ἐξ αὐτοῦ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Αὔριον Κυριακῇ, 10 Αὐγούστου καὶ ὥρᾳ 9η μ. μ.

Μετὰ τὴν μοναδικὴν διδασκαλίαν τοῦ **«Πλούτου»** τοῦ Ἀριστοφάνους, ἥτις πρέπει νʼ ἀποτελέσῃ σημαντικὸν φιλολογικὸν γεγονὸς ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ἀφαιρήσῃ εὐέλπιν συστηματικὴς διδασκαλίας ἀπὸ σκηνῆς ὡς οἷόν τε πλείστων ἔργων τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Θεάτρου ἕτερος ὅμιλος φιλοτίμων καὶ προσδευτικῶν νέων θὰ δώσῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοῦ Θεάτρου τὸ ὡραῖον, ὑψηλὸν καὶ πατριωτικώτατον ἱστορικὸν δρᾶμα

«ΟΙ ΚΑΛΕΡΓΑΙ»

τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ ποιητοῦ

ΣΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

οὗτινος ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὸν ΙΔ' αἰῶνα μ.Χ. καὶ ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τῇ ἡρωϊκωτάτῃ Κρήτῃ ἐπὶ Αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου Γ' Παλαιολόγου.

Εἶναι τὸ δρᾶμα τοῦτο σκηνοποίησις μιᾶς τῶν πενθίμων ἀλλὰ πάντοτε μεγαλοπρεπῶν σελίδων τῆς πολυωδύνου ἱστορίας τῆς μεγαλωνύμου ἐν φιλοπατρίᾳ καὶ ἡρωϊσμῷ Κρήτης λαμπρυνομένη ὑπὸ τοῦ ᾠφιλοῦς ποιητικοῦ φωτὸς τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ, ὅπερ λίαν πρωΐμως ἐσβέσθη στερῆσαν τὸν ποιητικὸν οὐρανὸν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἑνὸς ἀστέρος πρώτου μεγέθους.

Μετὰ τὰς φαιδρὰς καὶ χαριέσσας σκηνὰς ἃς εἶδε τὸ φιλόμουσον τῆς Λευκωσίας Κοινὸν ἐξελισσομένας ἐνώπιόν του οἵας εἶδον αὐτὰς οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι πρὸ 2,300 περίπου ἐτῶν, θὰ ἴδῃ αὖριον τὴν Κρητικὴν φιλοπατρίαν ἀγωνιζομένην ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ Ἐνετικοῦ ζυγοῦ καὶ καταπνιγομένην ὑπὸ τῆς προδοσίας ὁμαιμόνων ἐξ αὐτῆς τῆς περιδόξου οἰκογενείας τῶν Φωκάδων.

Τῇ π. Κυριακῇ συνήρπασε τοὺς θεατὰς τὸ σκωπτικὸν καὶ εἴρων πνεῦμα τοῦ ἀθανάτου Ἀριστοφάνους, καὶ αὔριον θὰ συναρπάσῃ αὐτοὺς ἡ πατριωτικὴ καὶ ἐνθουσιώδης μοῦσα τῆς νέας Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Σπ. Βασιλειάδου.

Χάριν γενικῆς συρροῆς τίμημα γενικῆς εἰσόδου ὡρίσθη

Γρόσια ἓξ

"ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ,,

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τοῦ γνωριμωτάτου ἤδη Κυπρίου πατριωτικοῦ ποιητοῦ κ. **Ἰ. Περδίου** *πολλὰ ἐνθουσιαστικὰ καὶ ὑψηλῆς ἐμπνεύσεως ποιήματα ἐδίδαξαν εἰς πλεῖστα σχολεῖα φιλότιμοι καὶ προοδευτικοὶ διδάσκαλοι ἐκ τῆς «Κυπριακῆς Μούσης» αὐτοῦ.*

Ὑπὸ τῆς τιμητικῆς ταύτης προαιρέσεως ἐνθαρρυνόμενος ὁ κ. **Ἰ. Περδίος** *συνέθηκε συλλογὴν τῶν καλλιτέρων καὶ προσφορωτέρων ποιημάτων του καὶ νέα τοιαῦτα ποιήσας ὑπόθεσιν ἔχοντα μεγάλα γεγονότα καὶ μεγάλους χαρακτῆρας ἐκ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας ἐπιτήδεια πρὸς διέγερσιν ἐν ταῖς παιδικαῖς ψυχαῖς εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν συναισθημάτων καὶ ἰδεῶν.*

Μελετήσαντες τὸ περιεχόμενον τῆς

"ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΟΥΣΗΣ,,

ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι πάντες οἱ κ.κ. διδάσκαλοι θὰ εὕρωσιν αὐτὴν ἄριστον πόνημα διδακτικὸν εἰς ἀπαγγελίαν καὶ διαλόγους πατριωτικούς.

Τὸ τίμημα ὡρίσθη εἰς ἥμισυ σελλίνιον μόνον ἕν ἢ πρόσωπον εἰς ἅπαντας τοὺς μαθητάς.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η ΗΛΕΚΤΡΑ,

Οἱ μετὰ μοναδικῆς ἐπιτυχίας διδάξαντες τοῦ Ἀριστοφάνους τὸν **«Πλοῦτον»** εὐγενεῖς καὶ φιλοπάτριδες νέοι ἀνέλαβον μετὰ τοῦ αὐτοῦ εὐγενοῦς ζήλου ἵνα διδάξωσι προσεχῶς τὴν **«Ἠλέκτραν»** τοῦ Σοφοκλέους κατὰ παράφρασιν ἴαμβικὸν τοῦ κ. **Στ. Βουτυρᾶ.**

ΤΟΥ «ΠΛΟΥΤΟΥ» ἡ ἐπανάληψις οὖσα ἡ δεδηλωμένη ἐπιθυμία τοῦ Κοινοῦ θὰ γένηται μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ὅτε θὰ ἐπανέλθωσιν ἐκ τῶν ἐξοχῶν καὶ αἱ διαθερίζουσαι οἰκογένειαι.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η "ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

μὲ ἄφθονα κεφάλαια, μὲ νέον τυπογραφεῖον.

Ἡ μόνη ἐν Κύπρῳ Μετοχικὴ Ἐφημερὶς μὲ Διευθυντὴν καὶ Ἀρχισυντάκτην τὸν κ. Εὐάγγελον Χατζηϊωάννου.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ πληροφορίαι καὶ τῆς ἑβδομάδος ταύτης οὐδὲν νέον προσθέτουσιν εἰς τὰς τῆς παρελθούσης εἰμὴ μόνον ὅτι εἶναι ἀνάγκη βραχείας ἔτι ὑπομονῆς πρὸς αἰσίαν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν ζητήματος λύσιν.

Δὲν θὰ δυνηθῶμεν καὶ σήμερον νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς προσδοκίας τῆς μεγάλης ἐθνικῆς πλειονοψηφίας ἐν τῇ νήσῳ, οὔτε νὰ φιμώσωμεν τὴν ἀναίσχυντον καὶ μωρὰν ψευδολογίαν ἐνίων φύλλων τῆς σπειρακῆς ὁμάδος, δυνάμεθα ὅμως νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντας ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας καλὰς καὶ ἱκανῶς στιβαρὰς οὐδένα διατρέχον κίνδυνον νὰ ἐκτραπῇ τῆς ὁδοῦ ἣν ἐχάραξεν αὐτῷ ὁ ἐν ἰσχύϊ σχετικὸς περὶ ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπισκόπων νόμος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀπὸ καθήκοντος μεριμνῶσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ποιεῖται σύντονα διαβήματα ὅπως διαλλάξῃ αὐτὰς καὶ ἄρῃ τὸ δημιουργηθὲν σκάνδαλον ὑπὸ τῆς παρανόμου καὶ ἀντικανονικῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας ἐν Φαναρίῳ ἣν ἀπεδοκίμασαν πᾶσαι αἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι ἐπεδοκίμασαν δὲ δύο Σλαυικαὶ ἡ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

Τὸ τελευταῖον ταῦτα γεγονὸς δὲν πρέπει νὰ διαλάθῃ οὐδένα Ἕλληνα Ὀρθόδοξον. Ἡ Ρωσσία ἐπεδείξατο πάντοτε μεγάλην στοργὴν πρὸς τὸ Φανάριον καὶ οὐδεμίαν παρέλιπεν ἀφορμὴν ὅπως ἀναδείξῃ τοῦτο πανίσχυρον καὶ ἀπολυταρχικὸν πρὸς πάσας τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Πανσλαυισμοῦ Ἰγνάτιεφ ὡς πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Κ]πόλει πάντα ἔπραξεν ὅπως ἀποσοβήσῃ τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ καὶ ὄργανον πρὸς τοῦτο ἐξελέξατο τὸν νῦν Πατριάρχην Ἰωακεὶμ Γ'. Δεβετζῆν. Τοσούτῳ μᾶλλον ἔσπευσε νῦν ἡ Ρωσσικὴ Σύνοδος ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀντικανονικὴν ἐκλογὴν καθόσον αὕτη προσέβαλεν, ὡς νομίζει, καιρίως τὸν ἔχθιστον τῷ Πανσλαυισμῷ ἀριτρεπῆ Ἕλληνα Πρωθιεράρχην, τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιον.

Ὑποστηρίζουσα ἡ Ρωσσία καὶ ἐνισχύουσα τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ πασῶν τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀποδοκιμάζουσα τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν διὰ τοῦ χρόνου βαθμιαίαν παρείσδυσιν ἐν Φαναρίῳ στοιχείων σλαυικῶν, Σέρβων, Βουλγάρων καὶ ἄλλων κοσμοπολιτικῶν στοιχείων δι' ὧν θ' ἀνεβίβαζεν εἰς τὸν Οἰκουμ. Θρόνον Σλαῦον Πατριάρχην μετὰ συνόδου Σλαυικῆς καὶ οὕτω θὰ ἐξήσκει ἀκατανίκητον κράτος πνευματικὸν καὶ ὑλικὸν ἔτι ἐπὶ τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ δι' αὐτῆς θὰ κατεπολέμει τὸν Ἑλληνισμὸν καιριώτατα.

Ἡ νοημοσύνη καὶ τῆς αὐτοσυντηρήσεως τὸ ὁρμήνευτον δὸς δ' εἰπεῖν καὶ ἡ φιλοπατρία πολλῶν τῶν ἐν Φαναρίῳ ἀπεμάκρυνε μέχρι τοῦδε τὸν ἐπικρεμασθέντα τοῦτον κίνδυνον, ὅστις ἀποβαίνει ἀπειλητικὸς ὑπὸ τὴν Πατριαρχίαν τοῦ ρωσσόφρονος Ἰωακεὶμ Γ' τοῦ Δεβετζῆ.

Ἡ Ρωσσία τὸν Ἰωακεὶμ Δεβετζῆν ἐνίσχυσε παρὰ τῇ Πύλῃ τῷ 1882 ὅπως μὴ ἀναγνωρίσῃ αὕτη Πατριάρχην Ἱεροσολύμων τὸν τότε ἐκλεγέντα τοιοῦτον, τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας κ. Φώτιον Περόγλουν τὸν νῦν εὐκλεῶς προϊστάμενον τῆς περιδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ εἰς ἔξορίαν μάλιστα νὰ ἐκπεμφθῇ οὗτος εἰς τὸ Θεοβλίδιστον Ὄρος Σινᾶ διὰ τὸν ἐρωμένον καὶ ἀδυσώπητον αὐτοῦ πόλεμον κατὰ τῆς Παλαιστινείου καὶ συνεπῶς τῆς Πανσλαυιστικῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Ρωσσία μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐπιτύχῃ τῶν σλαυικῶν σχεδίων αὐτῆς ἐν Φαναρίῳ, ἀπὸ τοῦ κέντρου ἔστρεψε τὰς ἐπιβουλὰς αὐτῆς κατὰ τῆς περιφερείας συνταράξασα τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας καὶ προκαλέσασα παρὰ τῷ ἀραβοφώνῳ αὐτῆς πληρώματι μῖσος καὶ ἀποστροφὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχιερέων καὶ ζήτημα φυλετικὸν ἀνύπαρκτον δημιουργήσασα, ἐν ᾧ διὰ τῆς Παλαιστινείου Ἑταιρείας πειρᾶται νὰ ἐκτοπίσῃ ἀπὸ τῶν Ἁγ. Τόπων τὸν Ἑλληνικὸν κλῆρον ἐγκαθιστᾶσα ἀντὶ τούτου ἀραβόφωνον καὶ τάσσουσα εἰς τὰ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ Σλαύους ἀρχιερεῖς.

Ἡ ἐσπευσμένη ἤδη ἀναγνώρισις τῆς ἀντικανονικῆς ἐν Φαναρίῳ ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι συνέχεια καὶ συνέπεια τῆς Σλαυικῆς ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο καθ' ἑαυτὸ εἶναι ἱκανὸν ὅπως διαθέσῃ ἐχθρικώτατα πάντα φιλόπατριν Ἕλληνα κατὰ τοῦ πραξικοπήματος ἐν Φαναρίῳ, ὃς ἐξυπηρετοῦντος τὰς σλαυικὰς σκευωρίας κατὰ τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ πάντες ἔχομεν καθῆκον ὅπως ὅλαις δυνάμεσιν ἀποκρούσωμεν παράνομον καὶ κακόβουλον ἐκκλησιαστικὸν πραξικόπημα.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαρρήδην ἀπεκήρυξαν τὴν ἐν Φαναρίῳ γενομένην ἐκλογὴν καὶ μετὰ σφοδρότητος ἀπεδοκίμασαν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἣν δὲν λανθάνουσιν αἱ σλαυικαὶ σκευωρίαι, ἀξιοῖ παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὅπως ἐξαναγκάσῃ εἰς παραίτησιν τὸν ἐν Μύρτῳ προστατευόμενον του ἐρημίτην κ. Κύριλλον Βασιλείου καὶ συναινέσῃ εἰς τὴν διὰ τοῦ νόμου ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐκ Κύπρῳ, συμμετεχούσης καὶ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Τὰ διαβήματα ταῦτα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνέστειλαν πρὸς καιρὸν τὴν κάθοδον τῶν Ἐπισκόπων ἐξ Αἰγύπτου εἰς Κύπρον, οἵτινες εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι καὶ ἅμα τῷ πέρατι τῶν διαπραγματεύσεων θὰ κατέλθωσιν ἐδῶ οἱονδήποτε καὶ ἂν γένηται τοῦτο.

Ἔστω βεβαία ἡ ἐθνικὴ πλειονοψηφία ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας ἀσφαλεῖς καὶ τιμίας καὶ ἡ λύσις αὐτοῦ βραδύνει μὲν κατ' ἀνάγκην, ἔσται δὲ ἀσφαλῶς οἵαν ἀπαιτεῖ καὶ ἐπιβάλλει τὸ δίκαιον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

ΕΞ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀνταπόκρισις ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς τὸν ἔγκριτον ἐν Καΐρῳ «Αἰῶνα» διαψεύδει ὡς ἀβάσιμον τὴν δημοσιευθεῖσαν ἤδησιν περὶ ὑποψηφιότητος δῆθεν ὡς τρίτου διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Κύπρου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως κ. Μελετίου Κρονίδου ἥτις καὶ ἐν Κύπρῳ ἐθεωρήθη τοιαύτη καὶ ἀναξία δημοσιεύσεως. Μετὰ ταῦτα ἡ ἀνταπόκρισις ἐπάγεται:

«Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων θὰ ἀναγνωρίσῃ ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ αὐθωρεὶ ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου τὸν περιβεβλημένον τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ λαοῦ τε καὶ κλήρου, παρὰ τὴν ἐκ Κ]πόλεως ἀσκουμένην πίεσιν. Ἀλλὰ ἡ παράτασις τοῦ ζητήματος τούτου παρακολύει τὴν πρόοδον πολλῶν ὑποθέσεων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ λόγοι εἶναι τοῖς πᾶσιν εὐνόητοι, ἀφοῦ τὴν καθόλου κίνησιν συνέχει εἷς καὶ ὁ αὐτὸς κρίκος.»

ΝΕΟΣ κεκτημένος ἱκανὴν πεῖραν περὶ τὰς ἐμπορικὰς καὶ ἀγοραίας συναλλαγὰς ἐν Αἰγύπτῳ ὑπηρετήσας ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη, κάτοχος τῆς διπλογραφίας καὶ ὁμιλῶν τὴν Ἀραβικὴν ζητεῖ θέσιν ἔν τινι ἐν Κύπρῳ ἐμπορικῷ καταστήματι. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΕΞΩ ΜΕΤΟΧΙΩ τοῦ ὑποδιαμερίσματος Κυθραίας τῇ π. Κυριακῇ γενομένης συμπλοκῆς μεταξὺ δύο χωρικῶν τοῦ Παρασκευᾶ χ' Γιακουμῆ καὶ Ὀρέστου χ' Παναγῆ ὁ δεύτερος νέος μόλις 18 ἐτῶν ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐνέσηξεν ἅπαξ εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν τοῦ ἀντιπάλου του, ὅστις μετὰ μικρὸν κατέπεσεν ἄπνους. Ὁ φονευθεὶς δὶς εἶχε προσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμενος καὶ ἠθωώθη ἐλλείψει μαρτυριῶν ἐθεωρεῖτο δὲ ἐπίφοβον στοιχεῖον.

Ὁ φονεὺς μὴ πειραθεὶς νὰ φύγῃ συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ προσήχθη εἰς τὸ Δικαστήριον τῇ π. Τρίτῃ, διατάξαν τὴν προφυλάκισίν του, ἵνα ἡ προδικασία γένηται τῇ προσεχεῖ Τρίτῃ.

⁂

ΕΝ ΜΟΡΦΟΥ τῇ π. Δευτέρᾳ εὑρέθη νεκρὸς ἐγχώριός τις Παυλῆς Γιαννῆ καλούμενος. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐκεῖθι ἀγροτικοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Μικελλίδου ἐνεργήσαντος νεκροψίαν ὁ θάνατος ὑπῆρξε φυσικός.

⁂

ΨΕΥΔΗ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΑ εἶναι ὅσα γράφονται ἐν τῇ «Ταβέρνᾳ» περὶ παρανόμων δῆθεν προσωπικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ Ἑλλην. Σχολικῇ Ἐπιτροπείᾳ Λευκωσίας, ἥτις παραμένει πάντοτε ἡ νόμιμος Ἐπιτροπεία ἡ διαχειριζομένη τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένα Ἐκπαιδευτήρια τῆς Μέσης Παιδείας τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης μετὰ τῶν ἄλλων Δημοτικῶν Σχολείων τῶν τε ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων.

⁂

ΕΚΔΙΚΑΣΘΕΙΣΗΣ τῆς ὑποθέσεως τοῦ δικαστικοῦ διατάγματος ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου περὶ προσωρινῆς κατοχῆς τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ὀργάνων τὸ Διάταγμα μὲν κατέστη ὁριστικὸν, ἡ δὲ μήνυσις ἐπὶ παρακοῇ εἰς αὐτὸ ἀπερρίφθη. Κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ διατάγματος δηλωθείσης ἐφέσεως ἐζητήθη ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Διατάγματος, ἥτις παρεχωρήθη. Τὰ ὄργανα θὰ παραμείνωσιν εἰς χεῖρας τῆς νομίμου νέας Ἐπιτροπείας ὑπὸ ἐγγύησιν προσωπικήν. Γενομένης καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως, ὁμοφώνως, ὡς γράφομεν ἄλλοθι, ἐξετιμήθησαν ταῦτα μέχρι 76 λ.

⁂

ΛΕΥΙΤΗΣ εὐπαίδευτος καὶ ἱεροπρεπέστατος ὁ τέως Πανοσιολογιώτατος Μ. Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀλεξανδρείας κ. **Χριστόφορος Δανιηλίδης** ἐκ τῶν τῆς ἀκολουθίας τῆς Α. Μακαριότητος κατὰ τὴν δευτέραν εἰς Κύπρον κάθοδον Αὐτῆς προεχειρίσθη εἰς Μητροπολίτην Σαξώνης (Αἰθιοπίας) ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ Ἀλεξανδρείας.

Συγχαίρομεν ὁλοψύχως τῷ σεβασμίῳ καὶ ἀρίστα μεμορφωμένῳ κληρικῷ, θερμότερον ὅμως συγχαίρομεν τῇ Α. Μακαριότητι ὅτι τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτῆς κοσμεῖ διὰ τοιούτων ἀρχιερέων.

⁂

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ τῶν ὀργάνων τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν θ' ἀπαντήσωμεν τῷ κ. Ἠλ. Παπαϊωάννου εἰς τὸ προσεχές, δι' ἔλλειψιν χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ.

⁂

Ὁ «ΑΙΩΝ» τοῦ Καΐρου γράφει ὅτι καθ' ἃς ἔχει ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὁ ἐν Κων)πόλει Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεώς του, σαφῶς ἐξήγησεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Ἀρχιεπισκόπου γενήσεται συμφώνως πρὸς τὰ θέσμια ὑπὸ τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπερωτηθεὶς νὰ συνεχίσῃ τὴν ὁμιλίαν του μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Πρωτοσυγκέλλου.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἡ νόμιμος Σχολικὴ Ἐπιτροπεία τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς τε Μέσης καὶ τῆς κατωτέρας Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ θεωροῦσα ἀπαραίτητον τὴν πατρικὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήσου καὶ ἄλλοθεν προσερχομένων μαθητῶν, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν Μαθητικοῦ Οἰκοτροφείου, οὗτινος τὴν διεύθυνσιν θὰ ἐμπιστευθῇ εἰς καθηγητὰς παρέχοντας πᾶσαν ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς ἀγρύπνου καὶ φιλοστόργου ἐπιτηρήσεως καὶ περιθάλψεως τῶν ἐμπιστευομένων εἰς αὐτοὺς Ἑλληνοπαίδων.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι τῶν γονέων νὰ δηλώσωσι τὴν πρόθεσιν αὐτῶν ὅπως ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των ἵνα γένηται ἐγκαίρως ἡ δέουσα πρὸς διαρρύθμισιν τῶν τοῦ οἰκοτροφείου κατὰ τὸν μάλιστα λυσιτελῆ τρόπον.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 8 Ἰουλίου 1908.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ.)

Υ. Γ. Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπείας κ. Σταῦρον Σταυρινάκην Δικηγόρον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

"ΝΕΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ,,

ἐξετέλεσε τῇ π. Τετάρτῃ ἐπιτυχέστατα τὴν ἀστειοτάτην τρίπρακτον κωμῳδίαν

Η ΩΡΑΙΑ ΛΟΚΑΝΤΙΕΡΑ ΜΙΡΑΝΔΟΛΙΝΑ

καὶ ἤρεσε πολὺ εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

ΑΠΟΨΕ

ὁ αὐτὸς θίασος θὰ ἐκτελέσῃ

ΑΝΘΟΔΕΣΜΕΝ ΚΩΜΩΔΙΩΝ

ἀστειοτάτην, καὶ ἡ καλλίφωνος ἠθοποιὸς καὶ ἀοιδὸς Κυρία ΑΘΗΝΑ ΒΡΟΝΤΑ θὰ ψάλῃ τὴν ὡραίαν μονῳδίαν

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Γενικὴ εἴσοδος γρ. 4½
Διὰ τοὺς παῖδας καὶ μαθητὰς » 3

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΪΡΩ ΜΑΚΕΔ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΘΥΜΑΤΩΝ

Ἔχομεν δηλώσει ὅτι πᾶν ἄλλο λαχεῖον ξένον πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἑλληνικωτάτης Κύπρου καὶ ἀποκλειστικῶς νὰ ὑποστηριχθῇ μόνον τὸ λαχεῖον ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ ὑμῶν Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐπισήμων ἐγγράφων βεβαιωθέντες ὅτι τὸ ἀνωθ. λαχεῖον διατίθεται πράγματι ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμοδέλφων διὰ τῆς **ἐν Ἀθήναις Ἐπικούρου τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπῆς** προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου ἐκ καθήκοντος συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ φιλοπατριδος Κυπριακοῦ κοινοῦ.

Ἡ Μακεδονία διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἀξίας τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πᾶσα ὑπὲρ αὐτῆς θυσία χρηματικὴ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἱερὰ καὶ πατριωτική.

Ἕκαστον γραμμάτιον τιμᾶται 20 γρ.
Κερδαίνοντες ἀριθμοὶ εἶναι 74.

Ὁ πρῶτος κερδαίνει	Γ.Δ.	50,000
Ὁ δεύτερος »	»	20,000
Δύο ἑφεξῆς » ἀνὰ	»	5,000
Εἴκοσι »	» » »	500
Πεντήκοντα »	» » »	200
ἐν ὅλῳ	Γ.Δ	100,000

Ἡ ἐκκύκλευσις γενήσεται ἀφεύκτως τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1908.

Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος ἐστάλη ἐν Κύπρῳ ὁ κ. Παπαδόπουλος.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΜΕΓΑ ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν καὶ ἰδίᾳ τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ φοιτητικὸν κόσμον κ.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

διατρίβων ἐνταῦθα ἵνα συλλέξῃ συνθέσεις Κυπριακῶν χορῶν ἐμίσθωσεν εὐρείαν αἴθουσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Ζωῆς Χ. Ρώσσου κατὰ τὴν ὁδὸν Τριπόλιτσα πρὸς διδασκαλίαν χορῶν Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν.

Πᾶσα περὶ τῆς δεινότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ χορευτικῇ τέχνῃ του διαφήμισις ἔσται κατωτέρα τῆς ἀληθείας.

Διατηρεῖ ἐν Ἀθήναις τὸ μέγιστον καὶ γνωστότατον χοροδιδασκαλεῖον διδάξας καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας βασιλόπαιδας.

Ἡ διάβασίς του ἐντεῦθεν παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν χρυσῆν μας νεότητα ὅπως ἐκμάθῃ τοὺς ἐθνικούς μας χορούς καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκούς ἅτινα δὲν πρέπει ν' ἀπολεσθῇ.

Ὁ κ. Ἀνδρεόπουλος εἶναι καὶ κάτοχος πτυχίου δι' οὗ ὁ ἐν Παρισίοις Συγγραφεὺς καὶ Καθηγητὴς χορῶν κ. **Εὐγένιος Ζιρωντὲ συνιστᾷ αὐτὸν εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐκμάθῃ τὸν εὐρωπαϊκὸν χορὸν μετὰ τῆς διαβεβαιούσης ὅτι ταχέως θέλει ἀναδειχθῇ τέλειος χορευτής.**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ χωρίον Περιστερώνα Χρυσοχοῦς διαθέτει εἰς πλειοδοσίαν μέχρι τῆς 15)28ης Αὐγούστου 1000 περίπου καντάρια κεράτια α' ποιότητος παραδοτέα εἰς Λατσιέν.

Ὁ βουλόμενος νὰ κάμῃ προσφορὰν ἀποταθήτω πρὸς τὸν εἰδεσιμώτατον Παπαδημήτριον Παπαμάρκου ἐκ Περισ.ερώνας πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπον τῶν συγχωριτῶν του.

Ἐν Περιστερώνᾳ 1)14)8 1908.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑΙ

Οἱ εἰς Μόρφου μεταβαίνοντες ταξειδιῶται ἂς ζητῶσι τὸ *Ξενοδοχεῖον τοῦ Χρ. Κατιρτζιγιάννη* ἐν ᾧ εὑρίσκουσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ οἱ θέλοντες νὰ ταξειδεύσωσι περαιτέρω εὑρίσκουσιν ἐν αὐτῷ ἁμάξας ἄριστα διατηρουμένας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΠΥΡΓΩΙ (ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ)

Παρὰ τὴν ἁμαξιτὴν ἐν Τηλλυρίᾳ συνέστη Ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

«ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΡΗΓΑΙΝΑΣ»

διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ περιποιητικωτάτου καὶ καλλίστου νέου κ. Εὐρυπ. Ἰωαννίδου. Οἱ ταξειδιῶται θὰ εὑρίσκωσιν ἐν αὐτῇ οἰκογενειακὴν ὅλως περιποίησιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Λευκωσίᾳ νεόδμητος διώροφος, εὐάερος καὶ εὐήλιος οἰκία τοῦ κ. Στυλιανοῦ Νικολαΐδου ἐμπόρου κειμένη κατὰ τὴν ὁδὸν Μετοχίου Κύκκου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν του ἰατροῦ κ. Κ. Αἰμιλιανίδου. Περιέχει δύο μεγάλα ἰσόγαια δωμάτια καὶ δύο μέρη αὐλῆς, μαγειρεῖον καὶ λοιπὰ χρειώδη μὲ ἡλιακοὺς ἄνω καὶ κάτω. Εἰς τὸ ἀνώγαιον περιέχει ἓξ μεγάλα δωμάτια, ἓν μικρὸν καὶ ἓν μαγειρεῖον. Περιέχει ὡσαύτως καὶ τὸ ἀναγκαῖον πρὸς πόσιν ὕδωρ.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

ΤΟ "ΑΚΤΑΙΟΝ,, Ξενοδοχεῖον νεόδμητον εἰς θέσιν περίοπτον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Κυρηνείας λουόμενον νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὸ τοῦ ἰωδίου καὶ τῆς θαλασσίας αὔρας. Περιποίησις ἀμέμπτος οἰκογενειακή, διαθερισμὸς παραδείσιος. Διευθυντὴς αὐτοῦ ὁ περιποιητικώτατος κ. **Θεοδ. Παναγιώτου.**

"Κυπριακὸς Φύλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

"Οροι Συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἐξάμηνος	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἐξάμηνος	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἐξάμηνον	»	7
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἐξάμηνον	»	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην μέγα πλῆθος εἶχε πλημμυρήσῃ τὰ πέριξ τοῦ Σεϊχουλισλαμάτου μέρη, ἐν ᾧ μένει ὁ ἀνώτατος θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς τῶν Μουσουλμάνων. Ἐξελθὼν εἰς τὸ περιστύλιον τοῦ μεγάρου του τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τοῦ ἁλαλάζοντος πλήθους, ὁ Σεϊχουλισλάμης, μὲ τὸ Κοράνιον εἰς τὴν χεῖρα καὶ τῇ συνοδείᾳ πολλῶν οὐλεμάδων, προσεφώνησε πρῶτον τοὺς διαδηλωτὰς καὶ κατόπιν ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἑξῆς λόγους τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, λεχθέντας διὰ νὰ διακοινωθῶσιν εἰς τὸν λαὸν ἐν συνομιλίᾳ τοῦ Σεϊχουλισλάμη μετὰ τῆς Α. Α. Μ. περὶ τοῦ νέου καθεστῶτος.

—«Κατὰ τὴν ἄνοδον ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον—εἶπεν ἡ Α. Α. Μ. πρὸς τὸν Σεϊχουλισλάμην — καίτοι εἶχον ἡμῖν προαναγγείλῃ, ὅτι ὁ ὀθωμανικὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ εὐημερήσῃ ἀπολαύων τῆς πολιτικῆς χειραφετήσεως, ἐχορηγήσαμεν τὸ Σύνταγμα πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν. Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος κατέδειξε τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ μου.

»Δὲν εἴχομεν καταργήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ προσωρινῶς ἀναστείλῃ αὐτήν. Σήμερον, χάρις τῷ Θεῷ, τοῦ λαοῦ ἡμῶν ὄντος ὡρίμου πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων, προέβημεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

»Ἡ ἡμετέρα αὐτοκρατορικὴ ἐπιθυμία εἶνε νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πλήρη εὐημερίαν τῶν ἡμετέρων ὑπηκόων. Ἐὰν οἱ ἡμέτεροι ὑπήκοοι ἐπιθυμῶσι τὴν μόνιμον διάρκειαν τοῦ Συντάγματος τούτου καὶ ὅπως καταστῇ ἐχέγγυον τῆς ἡμετέρας εὐτυχίας, ὀμνύομεν, τὴν χεῖρα φέροντες ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν βιβλίου, τοῦ Κορανίου, καὶ δίδομεν τὴν αὐτοκρατορικὴν ἡμῶν ὑπόσχεσιν, ὅτι τὸ Σύνταγμα τοῦτο θὰ εἶνε ἑδραῖα καὶ αἰωνία ἐγγύησις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Αὐτοκρατορίᾳ. Ἐντέλλομαί σοι νὰ διαβεβαιώσῃς τὸν λαόν μου, ὅτι πόθος καὶ πρόθεσίς εἶνε ἡ εὐτυχία πάντων ἀνεξαιρέτως καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ φωτὸς τοῦ δικαίου».

Ὁ ἀπειράριθμος κάτωθεν τοῦ Σεϊχουλισλαμάτου συγκεντρωμένος λαὸς ὑπεδέχθη διὰ φρενιτιωδῶν ἐπευφημιῶν καὶ ζητωκραυγῶν τοὺς λόγους τούτους τῆς Α. Α.Μ. Ἀσπασμοί, περιπτύξεις τῶν σημαιῶν, δάκρυα καὶ παραληρήματα χαρᾶς ὑπηκολούθησαν ἐπὶ ὥραν.

Κατὰ τὴν «Σαμπὰχ» ὁ λόγος τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν λαὸν τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τέκνα μου, ἔστε πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ ἀπόσχω ἀπὸ τοῦ νὰ πράξω πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εὐημερίαν σας. Θὰ ἐργασθῶ μεθ' ὑμῶν. Νὰ ζῆτε ὡς ἀδελφοὶ σὺν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ σας. Ἔμεινα εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἐδείξατε πρὸς ἐμέ. Τώρα πηγαίνετε νὰ ἡσυχάσετε εἰς τὰς κατοικίας σας».

×

Ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν ἄγγελμα (Χάτι Χουμαγιοὺν), τὸ ὁποῖον ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολύτου ἰσότητος μεταξὺ πάντων τῶν κατοίκων τῆς αὐτοκρατορίας καὶ πλήρους προστασίας τῶν δικαιωμάτων των, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ τῶν κειμένων νόμων.

«Ἐπί τινα χρόνον, δηλοῖ ὁ Σουλτᾶνος, ἐναντίον τῶν ἡμετέρων προθέσεων, αἱ ἀρχαὶ αὗτσι δὲν ἐτηρήθησαν πλήρεις ἐν τισι σημείοις. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐθνοτήτων κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, ἐκρίθη ἐπάναγκες καὶ ἐπείγον νὰ ἐπιβεβαιωθῶσιν αἱ ἀρχαὶ αὗται τοῦ κοινοῦ δικαίου καὶ νὰ καθορισθῶσι λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο θεσπίζονται τὰ ἑξῆς:

1) Πᾶς Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἀδιακρίτως καταγωγῆς καὶ θρησκείας, ἀπολαύει ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ παραχωρήσεων τοῦ ἔθνους.

2) Οὐδεὶς ἄνευ ἀνάγκης ἀναγνωριζομένης ὑπὸ τοῦ νομου, ἀνακρίνεται, φυλακίζεται ἢ τιμωρεῖται, χωρὶς νὰ προηγηθῶσιν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις.

3) «Τὰ ἔκτακτα δικαστήρια καὶ τὰ ἀνακριτικὰ συμβούλια καταργοῦνται, οὐδεὶς δὲ ἐπιτρέπεται νὰ κριθῇ ἐκτὸς τῆς περιφερείας του τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων.

4) «Τὸ ἄσυλον παντὸς ἀτόμου εἶνε ἀπαραβίαστον· οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡ ἔφοδος εἰς οἰκογενειακὴν ἑστίαν ἢ ἡ κατασκοπεία πέραν τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν νόμων.

5) « Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἢ ἄλλους οἱουσδήποτε ὑπαλλήλους νὰ καταδιώξωσιν ἄτομον, ἐπὶ παραβάσει τῶν κειμένων νόμων.

6) « Οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ταξειδεύωσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ προσέρχωνται εἰς οἵας ἐπιθυμοῦσι συναναστροφὰς καὶ συγκεντρώσεις.

7ον) «Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἔλεγχον πρὸ τῆς ἐκτυπώσεώς των. Τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραβιάζωνται ἐν τοῖς ταχυδρομείοις. Τὰ ἐγκλήματα τοῦ τύπου εἰσάγονται καὶ δικάζονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια.

8ον) «Ἡ παίδευσις εἶναι ἐλευθέρα.

9ον) «Οἱ ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν εὐθύνην τῶν ἀξιωμάτων καὶ των ὑπηρεσιῶν των, χωρὶς νὰ εἶνε ὑπόχρεοι εἰς τήρησιν παραγγελμάτων, ἀντικειμένων πρὸς τοὺς νόμους. Οὐδεὶς διορίζεται παρὰ θέλησιν.

10ον) «Ὁ μέγας βεζύρης θὰ ἐκλέξῃ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κυριάρχου τοὺς νέους ὑπουργούς, ἐξαιρέσει τοῦ Σεϊχουλισλάμη, τῶν ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. *

«Ὡσαύτως θὰ ἐκλέξῃ ὁ βεζύρης τοὺς ἀντιπροσώπους, τοὺς βαλῆδες καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ κυριάρχου, τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἑκάστοτε ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τοῦ κλάδου».

11ον) Ὁ ἰσολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν δαπανῶν αὐτοῦ τῶν τε τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων θὰ δημοσιεύηται ἐξ ἅπαντος ἀπαραλλάκτως ἐν ἀρχῇ ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

12ον) Τὰ νομοσχέδια θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ὁσονοῦπω συγκαλουμένην Βουλὴν πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ὑπαρχόντων διαφόρων νόμων κατὰ τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας.

13ον) Ἐπειδὴ ἡ μεγίστη ἰσχὺς τοῦ κράτους εἶνε σὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις μου, καθ' ἡμᾶς τυγχάνει ὁριστικῶς ἀπαραίτητος ἡ στρατιωτικὴ ἀποκλειστικῶς ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν ὅπλων καὶ ἐν γένει τῶν λοιπῶν ἐξοπλισμῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαίτεραι διαταγαὶ διεβιβάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀπαιτοῦμεν τὴν σχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν. Προσέτι ἀπαιτοῦμεν νὰ φροντίσητε ἐν ἑνότητι μετὰ τῶν ἑταίρων ὑμῶν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν μνημονευθέντων ἄρθρων καὶ περὶ τῆς καλῆς διεκπαιρεώσεως τῶν ὑποθέσεως τοῦ κράτους.

Εἴθε ὁ Ὕψιστος νὰ δωρῆται ὑμῖν ἐπιτυχίαν.

Τῇ 4 Ρετζὲπ. τοῦ ἔτους 1326.
(Τύπος τῆς αὐτοκρατορικῆς ὑπογραφῆς).

* Σ. Σ. «Κ. Φ». Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὡς ἀντικείμενον εἰς τὸ Σύνταγμα προύκάλεσε τὴν παραίτησιν τοῦ Βεζύρου Σαὶτ Πασᾶ καὶ τὴν ἀντικατάστασίν του διὰ τοῦ Κυπρίου Κιαμὶλ Πασᾶ, καὶ διὰ νέου διαγγέλματος ὡρίσθη ὅτι καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν θὰ διορίζωνται ὡς καὶ οἱ λοιποί.

×

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπεσταλμένος τῆς παρισινῆς «Πρωΐας» ἐπέτυχε νὰ γείνῃ δεκτὸς παρὰ τῷ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμῃ—πνευματικῷ ἀρχηγῷ τῶν Μουσουλμάνων—εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ ὁρκομωσίαν τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸ Σύνταγμα.

—Ὁ Σουλτᾶνος, εἶπεν ὁ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμης, θὰ εἶνε εἰς τὸ ἑξῆς μονάρχης συνταγματικός. Εἰς τὰς ἐλευθερίας, αἵτινες ἐχορηγήθησαν, πρέπει νὰ διακρίνητε τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Ἡ ἰσότης μεταξὺ τῶν θρησκευμάτων ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος Τὸ πνεῦμα ἄλλως τε τοῦ Κορανίου τὴν ἀναγνωρίζει.

—Ἀλλὰ, παρετήρησεν ὁ Γάλλος δημοσιογράφος, ὑπάρχει μεταξὺ Μωαμεθανῶν καὶ Χριστιανῶν ἡ διαφορὰ, ὅτι οἱ πρῶτοι μόνον ἔχουσι δικαίωμα νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸν στρατόν. Θὰ ἐδέχεσθε νὰ λείψῃ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο προνόμιον;

—Βεβαίως καὶ μετὰ χαρᾶς. Μουσουλμᾶνοι καὶ Χριστιανοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν πατρίδα. Ὀφείλουσι ἀμφότεροι νὰ μετέχωσι τῆς τιμῆς καὶ τοῦ βάρους τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας!

—Εἴδατε τοὺς ἱερεῖς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων ἀσπαζομένους ἀλλήλους πρὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης;

—Ἐχαιρέτισα τὸ γεγονὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ! ἀπήντησεν ὁ Σεϊχ-οὐλ-Ἰσλάμης.

×

Ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Σαχτούρης τὴν ἡμέραν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, λησμονήσας τὴν ἰδιότητά του καὶ τὰ καθήκοντά του, ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τοὺς Νεοτούρκους τὸν ἑξῆς λόγον, ὃν χάριν τῆς ἱστορίας δημοσιεύομεν:

«Ἡμέρα χαρᾶς εἶνε ἡ σημερινὴ δι' ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ, διότι κατ' αὐτὴν ἐπερατώθη τὸ γιγάντιόν σας ἔργον. Ἤδη ἀνέτως θ' ἀπολαύσητε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας Σᾶς συγχαίρω εἰλικρινῶς διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως κατὰ τρόπον τοσοῦτον ἥσυχον, χωρὶς νὰ χυθῇ οὐδὲ ρανὶς αἵματος Ζήτω ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος, ὅστις ηὐδόκησε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ Σύνταγμα εἰς τοὺς πιστούς του ὑπηκόους, δι' ὧν, πιστεύω, οὗτοι θὰ προχθωσιν, ἐπιτυγχανούσης τῆς ἰσονομίας καὶ τῆς εὐημερίας. Κ' ἐγώ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐκφράζω τὴν χαράν μου καὶ τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ σας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε εὐτυχεῖς ἅπαντες οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι Ἕλληνες, ἔστε δὲ βέβαιοι, ὅτι καὶ ἡ ἱστορία θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ δι' ὅ,τι ἐπράξατε σήμερον Εὔχομαι ὅπως διὰ τοῦ συντάγματος καταστῇ μεγάλη καὶ ἔνδοξος ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία ὅπως ἐκλείψωσι πλέον αἱ κατ' αὐτῆς ἐπιρριπτόμεναι μομφαί. Ζήτω ὁ Σουλτᾶνος, ζήτω ὁ στρατός, ζήτω τὸ Σύνταγμα! Ἡ Ἑλλὰς εὐχαρίστως πάντοτε ἔβλεπε τὰς ἐνεργείας σας, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ σᾶς συντρέξῃ εἰς τὸ ἔργον, ἤρκειτο τρέφουσα συμπάθειαν εἰς τὰ κινήματά σας».

Περὶ τῶν σχεδίων τῶν μεταρρυθμίσεων, τῶν προτεινομένων παρὰ τῶν διαφόρων Δυνάμεων, ὁ ἐν Παρισίοις Μπαχαεδδὶν, ὁμιλῶν ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Νεοτούρκων Ἀχμὲτ Ριζᾶ, εἶπε τὰ ἑξῆς εἰς συντάκτην τῆς παρισινῆς «Πρωΐας»:

Ἀποκρούομεν τὸ ἀγγλορρωσσικὸν σχέδιον ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, διότι ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, οὕτω καὶ αὐτὸ θιγει τὴν ἀξιοπρέπειάν μας ὡς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματός μας! Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν μίαν Τουρκίαν ἰσχυρὰν, ἀκεραίαν καὶ ἀνεξάρτητον.

«Τὰ σχέδιά μας ἀπετέλεσαν ἓν θαῦμα, διότι μόνον σήμερον παρατηρεῖται ἐν Τουρκίᾳ τὸ γεγονὸς, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι ζῶσιν ἐν συμπνοίᾳ. Λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ποτὲ ἄλλοτε δὲν παρετηρήθη ἐπραγματοποιήσαμεν ἡμεῖς: μίαν δηλαδὴ τουρκίαν ἀναγεννηθεῖσαν καὶ ἰσχυρὰν καὶ τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Ἀρμενίους βαδίζοντας τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ λησμονοῦντας τὰς φυλετικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐριδάς των. Ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν τὸν ὀθωμανικὸν Σύλλογον «Ἕνωσιν καὶ Πρόοδον» ἐπραγματοποιήσαμεν τὴν ἕνωσιν, θὰ πραγματοποιήσωμεν καὶ τὴν πρόοδον.»

×

Τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν Νεοτούρκων Ἐνβὲρμπεης ἐξεφώνησεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς συλλαλητηρίου λόγον ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπεστήριξεν, ὅτι κατόπιν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συν-άγματος ἐν Τουρκίᾳ, πρέπει νὰ παύσῃ πᾶσα ξενικὴ ἐπέμβασις.

Κατοπιν τοῦ λόγου τοῦ Ἐνβὲρ συνετάχθη παρὰ τῶν Νεοτούρκων μακρότατον ψήφισμα, τὸ ὁποῖον τηλεγραφικῶς ἀπεστάλη εἰς τὸν Σουλτᾶνον. Οἱ Νεότουρκοι ζητοῦσι δι' αὐτοῦ ἤτοι ὁ Σουλτᾶνος καταργήσῃ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ χωροφυλακὴν. τὴν διοικουμένην ὑπὸ Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν καὶ τὰς διαφόρους ἄλλας εἰσαχθείσας ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεις.

×

Ἑσπερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλουσιν, ὅτι τὰ νεοτουρκικὰ Κομιτᾶτα διὰ νέας αὐτῶν προκηρύξεως δεικνοῦσιν, ὅτι θὰ ζητήσωσι τὴν διάλυσιν τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπηρετούντων Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν.

Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορουμένους κύκλους τῆς πόλεως ἡμῶν ἐγνώσθη ὅτι τὸ νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον ἀπέστειλεν εἰς τὸν Σουλτᾶνον νέον σημείωμα δι' οὗ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἐκδιώξῃ ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοὺς δύο γηραιοὺς σωματάρχας Ρεούφ πασσᾶν τὸν χάσαντα τὸν ἕνα πόδα εἰς τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον καὶ τὸν Κιρκάσιον Σεφκὲτ πασσᾶν. Ἀμφότεροι οἱ στρατάρχαι οὗτοι εἶναι παλαιότουρκοι, ἔχουσι δὲ ὑπὸ τὰ νεύματα των ὅλων τὸν στρατὸν τῶν ἀνακτόρων, ἀποτελούμενον ἐξ 7 χιλιάδων ἀνδρῶν Ἀλβανῶν, Ἀράβων, Κιρκασίων καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Συντάγματος τοῦ ἱππικοῦ ἐρτογρούλ. Οἱ νεότουρκοι θέλουσιν ν' ἀντικατασταθῇ ὁ στρατὸς αὐτὸς τῶν ἀνακτόρων. Ἀλλ' ὁ Σουλτᾶνος δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ αὐτοῦ χωρὶς νὰ ριψοκινδυνεύσῃ σπαραγμοὺς ἐμφυλίους τρομεροὺς.

Οἱ Νεότουρκοι ἀπειλοῦσιν, ὅτι ἐὰν παραμείνῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας ἔτι αὐτὸς ὁ στρατὸς εἰς τὰ ἀνάκτορα, τὰ λοιπὰ στρατεύματα ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν 30,000 ἀνδρῶν τῆς Τσατάλτσας θὰ βαδίσωσι κατὰ τῶν ἀνακτόρων. Ταῦτα λέγονται εἰς στενὸν ἀλλὰ καλῶς πληροφορημένον κύκλον.

×

Οἱ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Ταξὶμ ἰξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ὡρκίσθησαν εἰς τὸ Σύνταγμα ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους Χριστιανῶν καὶ Τούρκων, παρισταμένων πολλῶν δημοσιογράφων. τοὺς ὁποίους οἱ ἀξιωματικοὶ ἐνηγκαλίσθησαν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Στασιαστικὴ διαδήλωσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ Χασὰν Φεχμῆ-πασσᾶ παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ θωρηκτοῦ «Χαμηδιὲ», τοῦ πρό τινων ἡμερῶν ἐπανακάμψαντος ἐκ Σάμου, μὴ συναινοῦντος εἰς τὸν παροπλισμὸν αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἐνισχύτωσι τας κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου ἐνεργείας τῶν Νεοτούρκων, ἠγκυροβόλησαν ὑπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ, ἀπειλοῦντες νὰ βομβαρδίσωσιν αὐτά, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐξεδιώκετο ὁ ὑπουργὸς ὅστις ἕνεκα τούτων ὅλων ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ποιοῦμεν γνωστὸν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἐπιτρόπους Σχολείων, τοὺς κ.κ. Διδασκάλους καὶ ἅπαντας τοὺς περὶ τὴν παιδείαν καὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένους ὅτι εἰς τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον ἐκομίσθησαν νέαι καὶ πλουσιώτατα συλλογαὶ **Βιβλίων διδακτικῶν, Λεξικῶν διαφόρων γλωσσῶν, Μέθοδοι** πρὸς ἐκμάθησιν πάσης εὐρωπαϊκῆς γλώσσης.

Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τὰ ἄρτια, **Ἱστορίαι, Λαϊκαὶ μυθιστορίαι,** καὶ διάφορα συγγράμματα ἐπιστημονικά.

Ἅπαντα πωλοῦνται εἰς τιμὰς ὧν ἡ ἀσυναγώνιστος εὐθηνία ἐχαρακτήρισε τὸ Βιβλιοπωλεῖον τοῦτο.

ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Τὸ ἡμέτερον κηροπλαστεῖον παρέχει **κηρία** χονδρικῶς καὶ λιανικῶς κατὰ λόγον τῆς ποιότητος αὐτῶν εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας.

Ὅσοι δὲν συνηλλάγησαν μεθ' ἡμῶν ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θὰ πεισθῶσι περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκ πείρας προσωπικῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγ 1908.

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΣ ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οἱ ὑποφαινόμενοι κληρονόμοι τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν χ'' Μιχαὴλ Χριστοφίδου δηλοῦμεν ὅτι οἱ ἔχοντες οἱονδήποτε λογαριασμὸν μετὰ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ συγκληρόνομον ἡμῶν κ. Κωστῆν χ'' Μιχαὴλ, ὅστις ἀνέλαβεν αὐτὸ δι' ἴδιον λογαριασμόν του.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1908.

Ροξάνδρα Χ. Πιερίδου
Γεώργιος χ: Μιχαὴλ.

×

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τοὺς πελάτας καὶ ὁπωσδήποτε συναλλασσομένους μὲ ὁ κατάστημα τοῦ μακαρίτου πατρός μου χ'' Μιχαὴλ Χριστοφίδου ὅτι ἀνέλαβον αὐτὸ δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ οἱ ἔχοντες οἱαδήποτε ληξιδοσίας πρὸς αὐτὸ δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς ἐμέ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ἰουλίου 1908.

Κωστῆς χ: Μιχαὴλ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ὁ μόνος ἀγοραστὴς καὶ δικαιοῦχος ὧν βερεσιέδων τοῦ πτωχεύσαντος Κακουλλῆ Θεοφανίδου Πογιατζῆ ἐκ Λευκωσίας εἶναι ὁ κ. Κ. Χριστοδούλου ἔμπορος ἐκ Λευκωσίας

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 29/11 Αὐγ 1908

Οἱ σύνδικοι
Α. Κυριακίδης
Π. Γ. Χριστοφίδης

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	32—36
Κριθὴ	»	19—25
Βρόμη	»	13
Ὄρυζος	»	40—44
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ	»	5
Λινόσπυρος	»	2¼
Κουκκία ξηρὰ	»	½—1⅜
Σταφ. μαῦραι	»	2½
» βραστὶ	»	1¾
Γεώμηλα	» παρ.	17—18
Κρόμμυα	»	35
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα	γρ.	26—28
» ξένα	»	20—22
Βάμβαξ	»	22—23
Μαλλία	»	18—19
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	150
Κουμανδαρία	»	220-250
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκὰ	»	4

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	215
Σάκχαρον	»	316
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	5½
Πετρέλαιον ρωσσικὸν τὸ κιβώτιον	»	62

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σας